

Oponentský posudek bakalářské práce Patrika Kako

teoretická část

Ve své teoretické práci se Patrik Kako zabývá otázkou kompoziční práce vycházející z analýz zvukových objektů. Práce, která se svým rozsahem přibližně padesáti stran blíží spíše k práci magisterské, je přehledně strukturovaná a směřuje z obecné roviny zvoleného tématu k vlastnímu kompozičnímu východisku.

Úvodní kapitola začíná zostra: „Z historického vývoja dejín hudby vieme, že priama inšpirácia skladateľ'a jeho akustickým okolím nebola nejaká zvláštna.“ a vzbudila tím ve mě dvojnásobný pocit k tomu, co mě čeká. Na jedné straně mě text začal zajímat svým nekompromisním tónem, na straně druhé vzbudil podezření z přílišného zevšeobecnění tématu. Záměrně zmiňuji hned první větu, protože by se takto mohl definovat (a zobecnit) můj pohled na celou Patrikovu teoretickou práci.

Když bych tedy začal kriticky, zmínil bych jistou jazykovou těžkopádnost především v první kapitole, v rámci které se Patrik zabývá otázkou zvukového objektu. Tato otázka byla zpracována v mnoha odborných textech (některé zdroje Patrik uvádí), což neznamená, že zde nemá své místo, ale spíše by mě hned v úvodu zajímalo, co znamená tento pojem pro samotného autora? Proč zvolil zrovna tyto definice? Již z první kapitoly je zřejmý Patrikův zápal, přečtená literatura a upřímný zájem o dané téma. Jen bych si jako čtenář přál se k tomu zápalu „nepropracovávat“, ale jednoduše si o něm přečíst. To stejné platí i o následující kapitole – nástrojů pro zvukovou analýzu je opravdu mnoho. Proč zmiňuje autor zrovna tyto? (Tím nezpochybňuji jejich relevanci...). V průběhu práce se vše vyjasní, ale jakožto netrpklivý čtenář bych opět uvítal stále přítomnou osobní rovinu i v technicky zaměřené části textu. Ve třetí kapitole bych se zamyslel dost podobně – proč zvolil Patrik zrovna tyto skladby? Co pro něj znamenají? Možná by bylo přehlednější zaměřit se na méně autorů, možná jen na jednu skladbu... Jako čtenář bych si přál vnořit se do analýzy a nepřeskakovat tolik. Ale opět zde, jako ve všech předchozích částech této práce, čtenář díky prosakujícímu zápalu autora vycítí, pochopí, spojí si souvislosti a ve výsledku si utváří

jasný obrázek o osobitém a soustředěném přístupu autora ke své kompoziční práci, kterou přesvědčivě podkládá jasně se formujícím teoretickým základem.

Přál bych si, aby výše uvedené kritické postřehy byly vnímány jako přátelská motivace (ve svých poznámkách jsem vycházel z postřehů, které ve mě samotném při psaní a konzultaci teoretických prací zarezonovaly nejvíce...), jako reakce na svébytný Patrikův přístup, který, jak zmiňuje v závěru své práce, hodlá rozvíjet.

Přes všechny uvedené kritické poznámky považuji Patrikovu bakalářskou práci za důsledně zpracovanou, obsahově podstatnou a celkově za velmi zdařilou. Navrhuji hodnocení **A**.

MgA. Jakub Rataj, Ph.D.

Ve Vonoklasech, dne 12.9.2021

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized, cursive script that appears to be the name 'Jakub Rataj'.